

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 2/2017
26.01.2017. године

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 3. у вези са чланом 281. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Небојше Грамића из ..., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару К 288/2014 од 17.06.2015. године и Вишег суда у Зајечару 4Кж1 210/15 од 11.07.2016. године, у седници већа одржаној дана 26.01.2017.године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Небојше Грамића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару К 288/2014 од 17.06.2015. године и Вишег суда у Зајечару 4Кж1 210/15 од 11.07.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару К 288/2014 од 17.06.2015. године, окривљени АА оглашен је кривим, изреком под тачком 1, за кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 3. у вези са чланом 281. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика (КЗ), за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од 6-шест месеци и изреком под тачком 2, за кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези са ст. 2. и 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од 3-три месеца и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 8-осам месеци, која казна ће се извршити тако што ће је окривљени издржати у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора, које просторије окривљени не сме напуштати, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, с тим да ће суд, уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије, одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење кривичних санкција. Истом пресудом, окривљени АА обавезан је на плаћање суду паушала у износу од 3.000,00 динара и трошкова кривичног поступка у износу од 13.658,00 динара, све у року од 2 месеца по правноснажности пресуде, док је оштећени ББ за остваривање имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Виши суд у Зајечару, пресудом 4Кж1 210/15 од 11.07.2016. године, одбио је као неосновану жалбу браниоца окривљеног АА, адвоката Небојше Грамића и пресуду Основног суда у Зајечару К 288/2014 од 17.06.2015. године, потврдио.

Бранилац окр. АА, адв. Небојша Грамић, поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, због повреде закона на штету окривљеног, са предлогом да Врховни касациони суд побијане одлуке укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и захтев за заштиту законитости браниоца окр. АА, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. АА је недозвољен.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче повреду закона, позивајући се на општу одредбу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, без опредељења о којој тачно повреди закона је реч, али из навода у образложењу захтева произилази да оспорава чињенично стање у побијаној правноснажној пресуди као погрешно и непотпуно утврђено. Наиме, указујући, у односу на кривично дело из члана 288. став 3. у вези са чланом 281. став 2. и 1. КЗ, на неприхватљивост закључка суда о одговорности окривљеног за повређивање оштећеног ББ, бранилац окривљеног у захтеву негира постојање, у побијаној правноснажној пресуди утврђеног пропуста окривљеног да предузме све потребне мере заштите објекта и радника и узрочне везе између пропуста окривљеног и пада и повређивања оштећеног, уз сопствену анализу и оцену доказа за које сматра да их је суд погрешно ценио (исказ оштећеног и сведока ВВ и ГГ) или пропустио да цени (Упутство за употребу и одржавање дизалице са конзолом и Евиденција о запосленима оспособљеним за безбедан и здрав рад), из које изводи чињеничне закључке о поткрепљености одбране окривљеног, другачије и супротне оним које изводи суд, док у односу на кривично дело из члана 357. став 3. у вези са ставом 2. и 1. КЗ, став изнет у захтеву о непостојању елемента тог дела који се тиче неистинитости података у предметном уговору о раду, образлаже сопственим виђењем и оценом чињеница које сматра релевантним за постојање дела, а које се односе на вољу уговорних страна у погледу садржине уговора, различитим од чињеничних утврђења и закључака суда о чињеницама које су предмет доказивања.

Међутим, чињенично стање у правноснажној пресуди, према одредбама члана 485. ЗКП, којим су прописани разлози за подношење захтева за заштиту законитости и посебно разлози за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца (став 4. истог члана), није предмет разматрања и испитивања од стране Врховног касационог суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, због чега је захтев за заштиту законитости браниоца окр. АА недозвољен, у смислу цитиране законске одредбе.

Из изнетих разлога, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења тако што је захтев за заштиту законитости браниоца окр. АА одбацио.

Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.